

הגרלת הפרסים הגדולה

של

TISSOT

תתקיים בחנוכה

- פרס ראשון: מכונית פיאט 124 (לא כולל מיסים)
- פרס שני: 6 פרסי טיסה לשווייץ בסילוני אל-על
- פרס שלישי: 10 פרסי שעון טיסו

קנה שעון טיסו והשתתף בהגרלה

פרטים בחנויות טיסו המובחרות

ההורים שלנו זיפתים

(המשך מעמוד 27)

אפשר להיפטר ממנה, הודיע ארון צעיר בן עשר.

קום התעוררה אב חלכה

ת לזנות נוספות: "אבא ואמא טובים לא צריכים לישון בשבת עד הצהריים, כמו אבא ואמא שלי", פסקה ילדה בת תשע, עם פרצוף מלוכלך משוקולד.

גם שלי, נשמעו קולות מכל הכיונים. לא רק שדרישותיהם של הידדים בשטח זה היו צנועות למדי — בסך-הכל, יותר תשומת-לב מצד ההורים, בעיקר האב — אלא שהם גם ניסו להצדיק את הוריהם, בהטילם את האשמה על הכלכלה המודרנית: "לאבא שלי יש בעיות, והוא צריך להישוב איך לפתור את הבעיות, וזה לוקח לו המון זמן, אז הוא נשאר תמיד מאוחר במשרד ומרוויח המון כסף וכולנו צריכים לחכות לו עם הארוחת-ערב".

במישור החומרי יותר — היו לילדים בדרך-כלל מעט מאוד תלונות. אף ילד אחד כימעט לא התלונן על מחסור בבגדים וצעצועים. התלונה היחידה היתה נגד שיטות החיסכון המודרניות. בעיניהם מצטייר הבנק כמקום מפוקפק שיש להיזהר מפניו: ברגע שהכנסת לתוך תהומות-הקופות שלו את דמי-החסכונות שלך — איבדת אותם לנצח. "יש לי מאות לירות בבנק", התחרה ג'ינג'י בן 11. "הכסף היא שלי, וגם בבנק יודעים שהוא שלי — ואני לא יכול לנגוע בו עד הגימנסיה. מה פיתאום? ומה עוד יותר גרוע? כשאני בא לאבא שלי ואומר לו שאין לי כסף, הוא מוציא את הפינקס של הבנק ואומר לי: מה אתה מדבר? תראה, אתה ממש מיליונר".

תלונה נפוצה אחרת, בתחום הפינאנסי, הועלתה על-ידי בת 13 מגונדרת: "אני מקבלת חמש לירות לשבוע דמי-כיס — אבל אמי לא מרשה לי לעשות איתם מה שאני רוצה. איזה מין דבר זה? אם הם שלי, מה איכפת לה מה אני עושה עם הכסף שלי?" וואטט בן שבע התמרמר: "אני מקבל 25 אגורות לשבוע, אבל כשאני לפעמים מאבד את זה, הם כועסים עלי. אין לי ריצ'רץ' בכיסים, אז הכסף נופל. אני אשם?" המסקנה ברורה: ההורים האידיאליים חייבים או לדאוג לריצ'רץ' בכיסים — או להתגלגל לחיות עם המבט האילם והשתיקה הרת-הגורל, בתשובה לשאלתם: "מה קנית בכסף שנתתי לך בבוקר?"

לא רוצים

לישון

ר זכב המכריע של הילדים האמין ש-ההורים מטילים משעצמת ומתערבים בנייניהם בצורה מוגזמת ומיותרת — ולא רק בשאלת דמי-הכיס. אחרי הכל, אנחנו כבר לא תיניקות, ניסה זאת בצורה קלאסית ותקיפה בלונדיני נמרץ בן שמונה. "ההורים צריכים להרשות לנו להחליט הלוט. אחרת איך נגדל להיות עצמאים?" מה בדיוק צריכים ההורים להרשות, תלוי במידה רבה בגילם של המתלוננים. בגילים הצעירים יותר, הבעיות הרות-הגורל הן הזכות לצפות בטליוויזיה בערב וזמן השינה. לפחות טענתו של ילד אחד, בתחום זה נראתה כמוצדקת. היה זה זאטוט בן שבע שהתלונן שמרשים לו לראות טלוויזיה רק שעה, וזה לא מספיק לו. כשתמה הריצ'רץ' אם הוא חושב שילד בגילו צריך לשבת ליד המקלט יותר משעה ביום, התברר שהפספוס התכחך לשעה בשבוע.

בגילים מאוחרים יותר מגיעים לבעיות של הכנת שיעורים והצטיינות בלימודים: "יש לנו ילדה בכיתה שתמיד בוכה אם היא מקבלת פחות מטוב במבחן, כי מריצים לה בגלל זה בבית. והאבא שלה עוד עורך-דין. איך הוא לא מתבייש?" — התרעמה אשה קטנה בת 12 וחצי.

ר כד ככה, נראה באמת שתביעותיהם של הילדים מאיתנו צנועות מאוד. ואולי האופייני ביותר לילדינו הוא, שמכל הילדים מאות שראיינו, לא היה אמילו אחד — שהצביע עליך שהורים אידיאליים הם אלה שאוהבים את ילדיהם.

הסיבה היא, כמובן, שאף ילד לא חלם כלל על האפשרות שיתכנו בכלל הורים שאינם אוהבים את ילדיהם.

מכוניות "הילמן"

שהגיעו ארצה

ואלה הנמצאות בדרך לארץ

נמכרות עדיין במחיר הנוכחי!

לקראת סוף חודש דצמבר ש. ז.

י ת י ק ר ו

מחירי מכוניות "הילמן"

עקב ההעלאות שחלו במחירי היצרנים,

בדמי ההובלה הימית והתיקרויות

אחרות.

בני משה קרסו מפיצי מכוניות HILLMAN בישראל

הודעה חשובה